

Adam Kołodziejski

Brenno, pow. Wschowa

Informator Archeologiczny : badania 5, 44-45

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

dwie lub trzy popielnice ze spalonymi kośćmi wewnątrz. Stosunkowo rzadko natrafiano na małe naczynka - przystawki oraz na nieliczne wyroby brązowe.

Ceramika reprezentuje formy charakterystyczne dla wczesnej fazy grupy tarnobrzeskiej i różni się w dość zdecydowany sposób od współczesnych grup zaliczanych do kultury łużyckiej.

BARYCZ, pow. Kraków

Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce

Badania prowadziła mgr E. Polwarczny-Miśko.
Finansowało Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnego okresu epoki brązu.

Stanowisko znajduje się na południowym zboczu niewysokiego wzniesienia, na północ od zapadliśk powstałych w wyniku eksploatacji górniczej /ługowania otworowego/. Wytoczono cztery wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 115 m². W wykopach położonych w niższej partii terenu nie pojawiła się warstwa kulturowa, natomiast w wykopach zlokalizowanych w pobliżu kulminacji wzgórza odkryto kilka skorup neolitycznych luźno rozproszonych w warstwie humusu oraz 5 obiektów wyraźnie zarysowanych na głębokości 40 cm pod powierzchnią gruntu: 1 palenisko i 4 jamy. W obiektach znaleziono nieliczny mało charakterystyczny materiał ceramiczny. Wyjątek stanowiła jedna jama, gdzie natrafiono na duże skupisko skorup pochodzących najprawdopodobniej z trzech różnych naczyń. Wtórnie przepalona powierzchnia nie pozwala na ścisłe określenie przynależności kulturowej, stwierdzić jednak można, że materiał z obiektów jest sobie współczesny i nosi cechy ceramiki wczesnego okresu epoki brązu.

BIENICE, pow. Nowogard
Stanowisko 2

patrz okres wpływów rzymskich

BRENNO, pow. Wschowa

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejcki. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Prace miały charakter ratunkowy. Obszar cmentarzyska jest intensywnie użytkowany rolniczo. Groby zalegają na głębokości od 20 cm

de 50 cm. Część z nich wyorywano jeszcze przed II wojną światową. W chwili obecnej przy stosowaniu orki traktorowej grozi omentarzySKU całkowita zagłada.

W 1971 r. przekopano obszar 4 arów wydobywając 54 zespoły grobowe. Wszystkie wydobyte pochówki charakteryzował obrządek ciałopalny popielnicowy. Groby pozbawione były w zasadzie obstawy kamiennej, ograniczonej w niektórych wypadkach do ilości 1-3 kamieni bez wyraźnego układu. Brak było też uchwytnych zarysów jam grobowych. Większość grobów została uszkodzona, niektóre były silnie zniszczone. Zniszczenie popielnic uniemożliwiało określenie czy do jamy grobowej wysypywano resztki stosu.

Cechą charakterystyczną grobów datowanych na V okres epoki brązu było ustawianie pionowo naprzeciw popielnicy krążka glinianego - tzw. talerza. Cechują je duże rozmiary, ok. 25-30 cm średnicy, większe od później powszechnych w okresie Halsztat C talerzy z grobów. Nie zaobserwowano celowego układu grobów, a ich rozmieszczenie naczyn w grobach charakteryzuje duża dowolność. Popielnice nakrywane były misami odwróconymi dnami do góry. Uderza, że nawet w grobach z licznymi naczyniami brak przedmiotów metalowych. Na podstawie cech typowych dla ceramiki dolnośląskiej grupy kultury łużyckiej określono przynależność kulturową materiałów i przyjęto roboczą chronologię na IV-V okres epoki brązu. Badania ratunkowe będą kontynuowane.

BRONIEWICE, pow. Mogilno
Stanowisko 4

patrz neolit

CHEBRŃ, pow. Żagań

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Adam Kołodziejcki. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Cmentarzisko ludności kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu.

Badania miały charakter ratunkowy. Cmentarzisko niszczone jest rozległą żwirownią. Przekopano część terenu przylegającego do wybieżyska kruszywa. Odkryte 3 groby, charakteryzujące się ciałopalnym obrządkiem popielnicowym. Popielnice nakrywane były misami odwróconymi dnem do góry. Kości w popielnicach oczyszczone. Groby znacznie uszkodzone. Ceramika posiada cechy typowe dla grupy białowickiej wczesnej jej fazy rozwoju oraz dolnośląskiej z V okresu epoki brązu. Na ten czas zaszeregowano wydobyte zespoły grobowe. W następnych sezonach przewiduje się szersze prace ratunkowe.